

[Eva Møller]

Det Konservative Folkeparti finder grundlæggende, at det er to gode lovforslag, vi har liggende foran os, hvorfor vi da også er indstillet på at stemme for lovforslagene.

Det betyder naturligvis ikke, at der ikke er dele af lovforslagene og deres konsekvenser, som vi ikke ønsker nærmere belyst og behandlet under udvalgsarbejdet, men hovedtrækkene i lovforslagene er vi tilfredse med.

I forslaget til folkeoplysningslov, dvs. den lov, der i store træk omhandler oplysningsforbundene og virksomhed for børn og unge, er det for os væsentligt, at det allerede i formålsparagraffen slås fast, at der skal – og jeg gentager der skal – sikres offentlige tilskud og lokaler til dette arbejde med respekt for initiativtagerne egenart og egenforvaltning.

Jeg finder, at der med denne formulering gives et håndslag til og en anerkendelse af det arbejde, der i årevis er udført af bl.a. oplysningsforbundene, idrætsforeningerne og børne- og ungdomsorganisationerne.

Denne anerkendelse og dette håndslag vil jeg gerne følge op, da jeg mener, at alle disse organisationer igennem årene har udført et godt og positivt arbejde til gavn for Danmark og dansk demokrati.

Alle disse organisationer er heldigvis ikke ens. Det er én af grundene til, at de kan dække så bredt et spektrum og nå så mange mennesker. Derfor hilser jeg også med glæde, at deres forskellighed skal respekteres.

Inden for folkeoplysningens rammer har vi altid hyldet princippet om det fri initiativ, det fri lærervalg og det fri emnevalg. Alt dette videreføres da også i den nye lov, og for børn og unge skal der endvidere være frit lokalevalg.

Lovforslaget lægger også op til, at der skal støttes efter objektive kriterier, så der gives samme tilskud til samme aktivitet, uanset hvem der er initiativtager, idet der dog skal tages særlige hensyn til børn og unge samt til voksne med særlige behov.

Kommunerne har i årevis betalt størstedelen af udgifterne til det arbejde, der udføres under denne lovgivning, og i en række tilfælde har kommunerne endda ydet mere, end gældende lov foreskriver.

Jeg er derfor, til trods for at jeg er vidende om, at der ud over det ganske land desværre er flere socialdemokratiske borgmestre, end der er konservative borgmestre, ikke spor betænke-

lig ved, at vi efter lovforslaget, hvori vi jo stiller en lang række krav til kommunerne, derpå overlader det til den enkelte kommune i respekt for dennes egenart at bestemme de overordnede retningslinier for tildeling af tilskud og lokaler samt til at fastlægge, hvor stor en del af kommunens budget der skal bruges på dette område. Jeg tror, kommunerne har lige så stor respekt for det folkeoplysende arbejde, som vi har herinde i Folketinget.

Der skal i hver enkelt kommune nedsættes et folkeoplysningsudvalg, hvor et flertal af medlemmerne skal repræsentere brugerne, mens de resterende medlemmer skal udpeges af kommunalbestyrelsen uden for dennes kreds. Denne sammensætning er ikke helt den samme, som det af regeringen nedsatte folkeoplysningsudvalg foreslog i sin betænkning fra marts måned sidste år, og det er en af de ting, som jeg godt kunne ønske mig at vi så på under udvalgsarbejdet.

De kommunalt nedsatte folkeoplysningsudvalg skal i den enkelte kommune varetage administrationen af folkeoplysningsloven. Det vil sige, de skal træffe afgørelser om afgrænsningen mellem de to hovedområder, nemlig som det første: undervisning, studiekredse og foredragsvirksomhed for voksne, og som det andet: virksomhed for børn og unge. Udvalget skal også træffe afgørelse om afgrænsningen mellem aktivitet og undervisning, ligesom det fordeler lokaler m.v., og det har ansvaret for informationen om tilskudsmulighederne og tilskudsreglerne i den enkelte kommune. Endelig skal udvalget, der jo som tidligere nævnt har et flertal af brugerrepræsentanter, afgive udtalelse til eller – om man vil – vejlede kommunalbestyrelsen om de overordnede regler for tilskud og størrelsen af det beløb, der skal bruges for at opfylde loven, samt om dennes fordeling på hovedområderne.

Ud over de to tidligere nævnte hovedområder, folkeoplysning for voksne og virksomhed for børn og unge, skal der også sættes et beløb af på minimum 5 pct. til nye initiativer, udviklingsarbejde og lign. I Det Konservative Folkeparti kan vi være lidt bange for, at vi hermed måske lægger op til tilskudstækning og får gennemført noget, der ellers ikke var levedygtigt, blot fordi der er tilskud til det, og da pengene jo kun kan bruges én gang, ved vi, at dette beløb ikke samtidig kan bruges til det arbejde, der hidtil er udført af de kendte organisationer.